

РЕШЕНИЕ

№ 819

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4451** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на О. С. Г., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Д. П. срещу ЗППАМ № 1169/07.05.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б."б" от ЗДвП, е наложена /принудителна административна мярка/ ПАМ -прекратяване на регистрацията на МПС, марка М., с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК], както и табели с регистрационен [рег.номер на МПС] .

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. В тази връзка на първо място се сочи, че неправилно е констатирана фактическата обстановка. На второ място се сочи, че липсват конкретни фактически съображения, в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК. Излага доводи за наличие на отменително основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Претендира, че е налице неспазване на чл.59, ал.1, т.8 АПК – неспазване формата на акта. В жалбата са наведени доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните

разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната жалба. Моли се същата да бъде отменена. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът младши автоконтрольор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 07.05.2022г., в 22,50 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил М., рег. [рег.номер на МПС] и при проверката пред № 14, с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARNA 0132, водача отказва категорично проверка за употреба на алкохол в 23,40 часа. Издаден е и талон за медицинско изследване на кръвна проба номер 107114 за ВМА 2022г., връчен на лицето в 01 часа на 08.05. Водачът е уведомен за започване на ЗППАМ. По делото е приложен и протокол от медицинско изследване, с който е установено, че жалбоподателя отказва да даде кръв и урина /биологична проба/ да изследване.

За извършеното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 497315 от 08.05.2022 г., за това че отказва проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химически анализ за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта.

С деянието си виновно е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена процесната ЗППАМ № 1169/07.05.2022 г., с която на О. С. Г., ЕГН: [ЕГН] на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрация на МПС, с табели с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца“ и на основание чл.172,ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК], както и табели с регистрационен [рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени полицейските органи при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а б. "б" от ЗДвП № 1169/07.05.2022 г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия, като неоснователни са изложените в жалбата възражения за липсата на такива. Издадената заповед съответства и на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган.

Неоснователно е възражението, че не е посочена описана конкретната фактическа обстановка, при която е извършено нарушението от конкретната хипотеза от разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б", пред. първо ЗДвП. Видно от словесното описание на нарушението касае се за водач, за който е установено, че управлява личния си автомобил и при проверка отказва да бъде изпробван с техническо средство за концентрация на алкохол в кръвта. С оглед на така направеното в обстоятелствената част на заповедта описание на нарушението, което напълно съответства на дадената правна квалификация при изписване на правното основание за налагане на ПАМ, не представлява съществено процесуално нарушение, което да ограничава правото на защита на адресата. В настоящия случай, описаните в АУАН серия ГА № 497315 от 08.05.2022 г. фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. Неоснователни са поддържаните от жалбоподателя възражения, че административно наказващият орган се е позовал на АУАН, различен от този приложен по преписката. Приложеното по делото заверено копие на АУАН серия ГА № 497315 от 08.05.2022 г., напълно съответства на описания такъв в издадената заповед /като номер и съдържание/. От приложените по делото писмени доказателства безспорно се установява също така, че собственото на жалбоподателя МПС, по отношение на което е предприета мярката, е управлявано от О. Г. и същия при

проверка започнала на 07.05.2022г. около 23,40 часа лицето отказва да бъде изпробван с техническо средство за употреба и установяване на концентрация на алкохол в кръвта.

Нещо повече, в талона за медицинско изследване е посочено изрично, че проверката е започнала в 23,40 часа, а извършената предварителна проба е в 23,57 часа на 07.05.2022г. По делото са безспорно установени всички факти и не се събраха доказателства, които да ги опровергават. В този смисъл датата на извършеното нарушение и посочената дата в ЗППАМ съвпадат и се установява кога е извършено нарушението. Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Нещо повече, по инициатива на жалбоподателя бе установен и разпитан свидетеля Е. М. А.. От показанията на свидетеля се установява, че същият не познава жалбоподателя. В периода 08.05.2022 година е работил във В. „С.“ като охрана на обект на [улица], [населено място]. Вечерта на обекта до нас пред блока и от страни на блока са дошли полицаи. Но от по-нататъшните показания се установява, че не е свидетел очевидец на деянието и не знае какво се е случило. В тази връзка показанията на Е. М. А. са неотнормими към предмета на спора.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП., който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и същият е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол. Отделно от това не е изпълнил и предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не са ангажирани

доказателства, оборващи отразените в оспорената заповед и АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“, пред. второ и трето от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Съгласно чл. 172 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Според чл. 6, ал. 1, т. 2 вр. чл. 14 от Закона за Министерството на вътрешните работи, полицейските органи извършват охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 146 АПК. В частност, за да бъде една принудително-административна мярка законна, тя трябва: да бъде прилагана само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи; да бъдат налагана само от посочените в правната норма административни органи или приравнени на тях други органи; да бъде прилагана във вида и по реда, определен в правната норма.

Принудителната административна мярка за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел.

По смисъла на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ генералната цел на всяка принудителна административна мярка е да се постигне превантивен, преустановяващ и възстановяващ ефект спрямо административните нарушения.

Конкретните цели на процесната принудителна административна мярка са очертани в мотивите към Закона за изменение на Закона за движение по пътищата /виж. <http://parliament.bg/bills/43/653-19-3.pdf> и <http://parliament.bg/bills/43/554-01-162.pdf>/, според които законопроектът е насочен към въвеждане на мерки за подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на пътнотранспортните произшествия (ППП), на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението. В частност за мярката по чл. 171, т. 2а от ЗДвП, е посочено, че регистрационните табели ще бъдат отнемани при прилагане на ПАМ. Тази мярка е насочена към самия собственик на МПС и отговорността му същото да бъде управлявано от правоспособен водач, който не е употребил алкохол или друго упойващо средство.

В случая от приложените по делото доказателства безспорно се установява обстоятелството, че О. Г. е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или

химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта на посочената в АУАН дата, час и място, където е бил спрян за проверка, а именно в [населено място] на [улица]пред № 14 собствения си автомобил. Недоказани са изложените в жалбата твърдения, че контролните органи неправилно са констатирали фактическата обстановка и че няма дата на издаване и подпис на лицето издало акта. От доказателствата по делото безспорно са установени датата и мястото на допуснато нарушение и авторът му.

При издаването на заповедта за ПАМ органът не е нарушил и принципа на съразмерност, визиран в чл. 6, ал. 1 АПК. Мярката е наложена в съответствие с приложимия материален закон – чл. 171, т. 2а от ЗДвП, в минималния предвиден размер по закон – 6 месеца, който съдът приема за обосноваван за постигане на целта, за която е издадена заповедта за ПАМ. Целта на Закона за движение по пътищата е регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения. ПАМ е приложена именно на собственика и водач на процесното МПС, което е управлявано от Г. и същият е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и не е изпълнил предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта.

Органът е посочил правните основания и фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът съдържа необходимите реквизити, визиран в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. В тази връзка неоснователен е довода, че административния акт е немотивиран, тъй като в оспорения административен акт са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването му. Предвид факта, че размерът на приложената ПАМ е в законоустановения минимум, а отнемането на рег. табели и СРМПС, при издаването на АУАН, като доказателство, не означава, че срокът на мярката е определен неправилно.

При този изход се дължат разноски в полза на ответника, но тъй като същият не е представляван, няма доказателства да е извършил разноски и не е поискал такива, съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 60 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. С. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Д. П. срещу ЗППАМ №

1169/07.05.2022 г., издадена от младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б."б" от ЗДвП, е наложена /принудителна административна мярка/ ПАМ -прекратяване на регистрацията на МПС, марка М., с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, за срок от 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК], както и табели с регистрационен [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: